

עמ"ת 19814/02/17 - ע ע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 19814-02-17 ע(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 405747/2016

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עורר	ע ע (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד שאול עזרא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד לירון טוביה

החלטה

1. ערר על החלטתו של בית משפט השלום מיום 12.1.17 (כב' השופט ד. גבאי-ריכטר) בה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו חמישה אישומים בעבירות של אימים, היזק לרכוש במזיד ותקיפת אשתו וילדם - יליד 2002.

2. העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה והוזמן תסקיר מעצר לבחינת חלופה.

שירות המבחן בחן לאורך מספר תסקירים אפשרות שילובו של העורר בחלופה טיפולית סגורה ויעודית בתחום האלימות במשפחה. נמצאה מסגרת טיפולית מתאימה ששמה "דיאלוג מחודש" בבאר שבע, העורר מעוניין בהשתלבות בחלופה ונמצא מתאים. עם זאת, על פי דרישת המסגרת הטיפולית לשם שילובו של העורר במסגרת הטיפולית נדרש העורר להציע חלופת מעצר מגבה וערבים למקרה והטיפול יופסק ו/או במידה והעורר יעזוב את המסגרת וזאת עד לדיון בעניינו. כן נדרש ערב אשר יוכל ללוות את העורר לדיונים בבית משפט.

העורר לא הצליח במציאת חלופה מגבה הכוללת פיקוח אנושי רציף והדוק עד לקיום דיון מחודש בעניינו ו/או עד להחזרתו למעצר למקרה שיופסק הטיפול. לאור האמור, בתסקיר האחרון מיום 5.1.17 לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן מציין כי לאחר שהעריך את רמת הסיכון להישנות הפגיעה במתלוננת כגבוהה הרי שבהיעדר חלופת מעצר מגבה לא ניתן יהיה לאיין את המסוכנות במידה ויופסק הטיפול. על כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

3. בהחלטתו מושא הערר מיום 12.1.17 מאמץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן. בית המשפט מציין כי אין ספק בליבו כי העורר נמצא בתהליך של שנוי, ואולם מסוכנותו הגבוהה נלמדת הן מטיבם החוזר ונשנה של המעשים כעולה

עמוד 1

מכתב האיטום והן מעצם העובדה שבוצעו זמן קצר לאחר שחרורו של העורר ממאסר עת תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר בר הפעלה. בהיעדר חלופת גבוי, על אף המאמצים שנעשו בעניין זה על ידי העורר וסנגורו, ומשאין המדובר בעניין טכני יש מקום להורות על המעצר עד לתום ההליכים.

4. ב"כ העורר טען כי כפי שנקבע באחת מהחלטות המעצר, העבירות המיוחסות לעורר אינן במדרג חומרה גבוה. מציאת חלופת מעצר כונית אינה יכולה להוות תנאי לשילובו של העורר בהליך שיקום בדמות חלופה טיפולית סגורה וככל שיופסק הטיפול ניתן יהא להורות על מעצרו עד לתום ההליכים. ב"כ העורר היפנה לכך שהאינטרס של העורר ומשפחתו הוא כי ישולב במסגרת הטיפולית שכן בכל מקרה הוא עתיד לחזור לחיק משפחתו עם תום ההליך ואף נוצרה ציפייה אצל העורר כי משהוסכם לקבלו, אכן ישולב במסגרת. עוד היפנה לנסיבות האישיות המיוחדות של העורר ואשר בעטיין הוא מתקשה ביותר במציאת חלופת מעצר מגבה כאשר משפחתו הגרעינית כמובן אינה יכולה לשמש כזו בנסיבותיו של תיק זה. ב"כ המבקש ביקש להורות על שחרורו של העורר מבית המעצר ישירות לקהילה הטיפולית.

ב"כ המשיבה טענה כי החלטת בית המשפט סבירה. מסוכנותו של העורר נלמדת מריבוי העבירות בעניינו, והמיוחס לו בקלות יכול היה להסלים ולהפוך לאירוע חמור יותר. המסוכנות גם נלמדת מעברו של העורר, מהעובדה שתלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה ומהעובדה כי ביצע את המיוחס לו כארבעה חודשים לאחר שחרורו ממאסר בגין עבירות דומות. גם הערכת שירות המבחן היא למסוכנות גבוהה. עוד נטען כי גם החלופה עצמה אותה הגדיר שירות המבחן כטיפולית סגורה אינה הרמטית ויש לקונות בפיקוח, וכי רק במקרים חריגים יש מקום לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן מה שאין כן בעניינו. עוד נטען כי מיקומו של ההליך הטיפולי, גם בעבירות אלמ"ב הוא לאחר הכרעת הדין ויש לדחות כל טענה בדבר ציפיה של העורר לשילובו בהליך הטיפולי.

5. דין הערר להתקבל.

מסוכנותו הגבוהה של העורר הנלמדת מריבוי המעשים ומביצועם בסמיכות לשחרורו ממאסר בגין עבירות דומות, נובעת מהחשש המוצדק כי יחזור על המעשים אם ישוב למשפחתו. החשש בעניינו של העורר איננו, כי אם ישוחרר לחלופה, יעשה מאמץ לנסות ולפגוע במשפחתו, אלא כי ככל שלא יעבור תהליך טיפולי וישוב למשפחתו, הוא יחזור גם על מעשיו.

כפי שציין ב"כ העורר, בסופו של יום עתיד העורר לחזור למשפחתו והדרך היחידה להבטיח את הקטנת הסיכון כי יחזור על המעשים היא באמצעות שילובו בהליך טיפולי.

החלופה שנמצאה לעורר היא חלופה טיפולית סגורה וראויה לפי שירות המבחן. דרישת חלופת המעצר הכונית נועדה למקרה של הפסקת הטיפול ועד לדיון בעניינו של העורר. כפי שצינתי, החשש העולה מהתסקירים בעניינו של העורר אינו כי ינסה לאתר את משפחתו ולפגוע בה. בתסקיר מיום 5.1.17 נאמר כי המסגרת שהוצעה נכונה להחזיק את העורר אצלה עד לקיום דיון בעניינו מתוך הנחה שיקבע בהקדם, אם יפר את התנאים. עוד פורט באותו תסקיר כי חברו של העורר, מיכאל שרעבי, נכון לחתום על ערבות צד ג' וללוות את העורר לדיונים במידת הצורך. ב"כ העורר הצהיר בדיון כי העורר מסכים במקרה של הפסקת הטיפול בעניינו כי יעצר עד לתום ההליכים, וכי מוצע כי העורר יועבר ישירות

מבית המעצר לחלופה שהוצעה.

6. בנסיבות אלו סבורה אני כי יש מקום להורות על השחרור לחלופה הטיפולית גם בלא חלופה כוננית ואני מורה כדלקמן:

א. העורר ישהה עד לתום ההליכים נגדו או עד למתן החלטה אחרת במסגרת הקהילה הטיפולית שהוצעה.

ב. העורר ילווה לדיונים בעניינו על ידי מ ש אשר יחתום על ערבות בסך 10,000 ₪, כמובן בכפוף להסכמתו.

ג. העורר יחתום על התחייבות עצמית בסך 20,000 ₪.

ד. העורר יועבר ישירות על ידי שב"ס לחלופה הטיפולית שהוצעה, "דיאלוג מחודש" בבאר-שבע.

ה. במקרה של הפסקת הטיפול יודיעו המפקחים במסגרת החלופה על כך באופן מיידי לתביעות ולשירות המבחן והעורר יעצר באופן מיידי ויובא בפני שופט בתוך 24 שעות ממועד מעצרו. עד לקיום הדיון ישהה העורר במסגרת החלופה.

ו. שירות המבחן מתבקש לתאם מועד כניסה לשילובו של העורר במסגרת החלופה.

ז. ככל שעד למועד המיועד לקליטה יתברר כי המסגרת הטיפולית אינה נכונה לקלוט את העורר בתנאים שנקבעו בהחלטה זו או כי הערב אינו נכון לחתום על ערבות וללוות את העורר לדיונים בעניינו, תוכל המשיבה להגיש לבית משפט השלום בקשה לעיון חוזר בהחלטת השחרור הנוכחית.

ח. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ז, 16 פברואר 2017, במעמד הצדדים.